

munalbestyrelsen og det andet Thing blevne enige om, at det vil være rigtigt at anvende Expropriation paa disse bestemte Eiendomme. Om det derfor ogsaa viste sig, at denne Deel af den lovgivende Magt ikke var af samme Mening, saa er det naturligt, at man, naar saamange forskjelligke Autoriteter, Regjeringen, Communalbestyrelsen og det andet Thing, ere af den Anskuelse, at det vil være rigtigt at anvende Expropriation, da vil forsøge gjentagne Gange at gjøre denne Anskuelse gjældende her, saa at disse Eiendomme, om ogsaa Loven ikke bliver vedtagen i denne Session, ingenlunde ville komme til at staae lige med alle andre Eiendomme med Hensyn til Udfigten til en Expropriation. Der vil vedblive at være en overordentlig stor Forskjel, og en Forskjel, som vil være høist generende for Eierne; thi det er ubehageligt at være i Besiddelse af en Eiendom uden at kunne gjøre Beregning over, hvor længe man vil vedblive at være Eier, og under hvilke Betingelser man vil vedblive at være det.

Med Hensyn til hvad der er ytret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Han meente, at det kunde være allerfornuftigst, om man ikke behyggede dette Terrain, men om man her — tvertimod hvad han ellers anseer for rigtigt — tog sanitaire Hensyn og udlagde det til offentlige Haver. (Tscherning: Det er ikke mig; det er Andre, der mene det!) Naar det ikke var den ærede Rigsdagsmands Mening, kan jeg forstaae det; men jeg kan ikke begribe, hvorledes man skulde faae disse Eiendomme til at blive offentlige Haver uden gennem Expropriation. Det er altsaa ikke den ærede Rigsdagsmands Mening; men han er derimod af den Mening, at naar denne Lov er gaaet ind her i Thinget, er det givet, at de nuværende Fæstningsværker ved Kjøbenhavn skulle neblægges, det vil sige, dersom denne Lov er kommen ind med Krigsministerens Samtykke; men derom kan der jo ikke være Tvivl. Naar det er Tilfældet, mener han, at det maa staae i en nødvendig Forbindelse dermed, at Kjøbenhavns Volde skulle falde, lige-

gylbigt, om Loven bliver vedtagen eller ikke. Det fatter jeg ikke. Dersom Loven bliver vedtagen, og ligeledes de øvrige Love, der staae i Forbindelse dermed, er det en Selsølg; men dersom denne Lov, som er en af Betingelserne, ikke bliver vedtagen, blive Boldene ikke neblagte, saa søger man at forsvare Fæstningen, som den er. Det har aldrig fra Krigsministeriets Side været Tanken at opgibe Kjøbenhavns Forsvar; Kjøbenhavn har i en lang Række af Aar været en Fæstning, og Krigsministeriet har aldrig tænkt paa, at den skulde ophøre som Fæstning; Krigsministeriet er villigt til at give Fæstningen et andet Udseende, at forstærke den, men ikke at neblægge den; der har aldrig været Tale om at gjøre Kjøbenhavn til en aaben By. Naar altsaa de forskjelligke Dele af den lovgivende Magt ikke ville gaae ind paa de Forslag, der fra Regjeringens Side blive gjorte om en Forandring af Fæstningen, saa bliver den, som den er, og saa blive naturligtvis Servituterne ved at hvile paa de Eiendomme, der ligge udenfor Boldene. Den ærede Rigsdagsmand meente — og det meente han netop havde fundet en Styrke i, hvad jeg yttrede — at man, da Loven af 6te Januar 1852 om Demarcationsliniens Flytning blev given, havde haft den Plan at ville tyrannisere disse Grundeiere mellem Boldene og Søerne for senere at kunne ved en Expropriation lægge stor Vægt paa den Forskjel, der var mellem en saadan behyrdet Grund og en fri Eiendom. Men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand, at der dengang aldeles ikke var Tale om Sligt. Den Vebredelse maa man ikke gjøre den daværende Krigsbestyrelse; den daværende Krigsminister var ikke min Ven; men naar man reiser den Bestyldning mod ham, vil jeg tage ham i Forsvar. Han har ikke tænkt paa at staffe Statskassen denne Indtægt; den Opfindelse er meget nyere (Tscherning: Den er altsaa gjort!). Ja, den er jo omtalt i hvad der foreligger; det er saaledes ikke nogen Hemmelighed. Endelig har den ærede Rigsdagsmand meent, at naar man exproprierer paa den foreslaaede Maade, idet man tager Hensyn til Servitutet og ikke betaler Eiendommene som frie Eiendomme, men som Eiendomme, der ere betyngede af dette